

COAC

Publicat a *COL·LEGI D'ARQUITECTES DE CATALUNYA* (<https://arquitectes.cat>)

[Inici](#) > PARE, ARQUITECTE i MESTRE

PARE, ARQUITECTE i MESTRE ^[1]

© Arxiu Històric del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC)

Publicat:

21 juny 2022

PARE, aquesta relació tan evident entre generacions ben diferents que dels avis i rebesavis en depèn, un caliu, unes formes aprenents.

Eres el PARE d'una gran amiga, tot just aterrar en aquelles aules que semblaven d'una altra mida i prens més consciència d'un país, intuïnt un futur de reptes necessaris quan t'inicies a la nostra professió i descobreixes aquesta vessant social que m'engresca aprenent paisatges i fent treball de camp a les terres d'Alp.

Són moments plens de noves portes quan surts d'un barri tan gracienc et sorprèn i t'atrauen les novetats, com la vostra família del barri veí. M'encantava aquell petit ascensor pujant al tercer pis per estudiar, aquella còmode i lluent habitació de dues finestres i un petit bany. Espais pensats i dibuixats on fluïa aquell respir familiar tan generós embolcallat pel teu fer, al ressò de l'avi Lluís i la mare Mariona. Sintonia que es repetia a Es Pedrís amb l'excusa de feines i treballs vacances agraïdes de tot i més entre la bellesa d'un paisatge únic amagat entre el Teix i es Canyaret des de la porxada a l'hora d'esmorzar aquelles ensaïmades llamineres o des de la terrassa a l'hora del cafè.

ARQUITECTE, referent i present, una realitat plena de precedents, arriba a aquesta coneguda dimensió seguint culminant sense pretensions. Només per aquest mateix tarannà, sota la mateixa persona d'un PARE, el mateix batec d'un cor incansable com nu de complaences i aniversaris, emergeix amb el treball del dia a dia, pedra sobre pedra al ritme dibuixat,

mescla endreçada de tossudeses i savieses
neix natura treballada amb tantes mans
com si es tractés d'un home universal,
feta per herència d'esforços i cabòries
encadenant mestres i deixebles,
o l'entramat entre avi, pare i filla,
just tornant a l'inici d'aquesta fita
que tant m'atrau escriure per agrair-te.

La complexitat d'un MESTRE que és pare
se'm fon quan observo aquesta evidència
la grandesa es barreja amb la senzillesa,
sobre aquesta sabuda imatge a vol d'ocell,
s'observa l'enginy i la bellesa d'una teulada,
la de les escoles treballades per la Mariona,
vora la immensitat de les torres emergents.

Aquest sentiment de vius contrastos
em trasllada a la sintonia d'uns reflexes
engendrats per records i vivències recents
la riquesa d'un PARE, ARQUITECTE I MESTRE,
sota els mateixos sòlids fonaments
que mai s'esvaeixen i sempre romanen:
la teva generositat i la força d'un treball
a l'ombra d'un tarannà familiar i estimat.

*Amb tot l'afecte, avui per a tu, un dia de records,
al mig de l'agost, d'aquest any 2011.*

Montserrat Hosta

Escrit publicat el 2011 al llibre "MISCEL·LÀNIA. Jordi Bonet i Armengol"

Source URL: <https://arquitectes.cat/ca/content/pare-arquitecte-i-mestre>

Links

[1] <https://arquitectes.cat/ca/content/pare-arquitecte-i-mestre>